

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.40

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af skolepraktik, tilskud til praktikpladser og forbedring af erhvervsskolernes præmieringsordning.

Af Carsten Hansen (S) m.fl.
(Fremsat 31/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Forslaget går kort fortalt ud på, at den begrænsning af skolepraktikordningen, som blev aftalt mellem regeringspartierne, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti i november 2003, afskaffes igen. Og så vil forslagsstillerne desuden pålægge regeringen at fremsætte forslag om et generelt tilskud til praktikpladser, som er blevet oprettet fra og med den 1. maj 2004. Og endelig vil forslagsstillerne pålægge regeringen at gøre erhvervsskolernes præmieringsordning ved fremskaffelse af uddannelsesaftaler mere hensigtsmæssig og at forbedre skolernes mulighed for praktikpladsopsøgende virksomhed.

Jeg er sikker på, at forslaget er velment. Synspunktet, som ligger bag forslaget, er ikke nyt. Der blev mildest talt ført valgkamp på sagen. Jeg tror, at ikke bare statsministeren, men også andre mindes den humoristiske skraldevogn, som kørte efter statsministeren i valgkampen, hvor skraldevognen skulle symbolisere, at regeringen ved at begrænse skolepraktikken smed de unge i en skraldespand. Det var jo morsomt og synligt, men det havde intet holdepunkt i virkeligheden.

Sagen er jo, at mens der skete en begrænsning i skolepraktikken, så skete der en betydelig større stigning i antallet af rigtige praktikpladser, og ikke nok med det: Stigningen skete især der, hvor man havde begrænset skolepraktikken. Hvorfor? Fordi skolepraktikken på disse områ-

der er blevet misbrugt, sådan at man i stedet for at tage almindelige elever og lærlinge tog dem, der havde været i skolepraktik – et udpræget misbrug. Da det blev bremset, fik vi i stedet for en stigning i antallet af almindelige pladser. Det synes vi i regeringen er en succes.

I 2004 er der indgået 1.800 flere praktikaftaler end i 2003, ja, det er faktisk første gang siden 1998, at der har kunnet konstateres en mærkbar og vedvarende stigning i antallet af aftaler. Den positive udvikling i 2004 er fortsat i 2005. I de første 2 måneder er der blevet indgået yderligere 200 aftaler. Hvis man ganger det med seks, så er det 1.200 på årsbasis, og hvis man lægger det oven i de 1.800, så er vi altså oppe på en stigning på 3.000.

Målet, som regeringen har sat, er jo, at der i 2006 skal være 3.000 pladser flere end i 2004. Så ikke blot er der en stigning, men det er også en stigning, der ser ud til at opfylde de mål, der er sat.

Derfor kan regeringen ikke anbefale genindførelse af skolepraktik. Skolepraktikken modvirker vekselluddannelsesprincippet, og den fører undertiden til blindgyder og giver i øvrigt de unge et urealistisk forhold til de muligheder, der er på arbejdsmarkedet.

Vi ved jo alle sammen, at der er ganske få områder, hvor især unge af anden etnisk baggrund søger hen. Hvis vi der opretter flere skolepraktikpladser, så fører det jo ikke til andet end blindgyder, skuffelser, nederlag, hvorimod hvis vi i stedet giver de unge et skub fra mekanikerområdet over til smedeområdet, fra tømrerområdet over til snedkerområdet og fra HK-området eller rettere sagt fra handel og kontor over til butik, så har de en chance for at få en rigtig plads. Og det er til gavn for integrationen, langt mere end skolepraktikken er.

Kl. 15.45

Med hensyn til generelle tilskud til virksomhederne har vi i regeringsgrundlaget skrevet, at vi gerne vil sikre en økonomisk tilskyndelse til de arbejdsgivere, der bidrager til at løse opgaven med at skaffe flere praktikpladser. Vi påtænder en ordning, som med et kontant beløb præmierer de virksomheder, der opretter ekstra praktikpladser, frem for en ordning, der giver et generelt tilskud.

Jeg vil gerne understrege, at en sådan ordning selvfølgelig altid skal have et element af tilbagevirkende kraft, for ellers sætter man jo al virksomhed i stå, indtil ordningen træder i kraft.